

Nadal: 30 de Desembre

Text de l'Evangeli (Lc 2,36-40): En aquell temps, hi havia també una profetessa, Anna, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser. Era d'edat molt avançada: havia viscut set anys amb el seu marit, però havia quedat viuda, i ara ja tenia vuitanta-quatre anys. Mai no es movia del temple i donava culte a Déu nit i dia amb dejunis i pregàries. Ella, doncs, es va presentar en aquell mateix moment i donava gràcies a Déu i parlava de l'Infant a tots els qui esperaven que Jerusalem seria alliberada.

Quan hagueren complert tot el que manava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret. L'Infant creixia i s'enfortia, ple d'enteniment; i Déu li havia donat el seu favor.

«Donava gràcies a Déu i parlava de l'Infant a tots»

Mn. Joaquim FLURIACH i Domínguez
(St. Esteve de P., Barcelona, Espanya)

Avui, Josep i Maria acaben de celebrar el ritu de la presentació del primogènit, Jesús, al Temple de Jerusalem. Maria i Josep no se n'estan de complir fil per randa tot el que la Llei prescriu, perquè complir allò que Déu vol és signe de fidelitat, d'amor a Déu.

Des que el seu fill —i Fill de Déu— ha nascut, Josep i Maria experimenten meravella rere meravella: els pastors, els mags d'Orient, àngels... No només esdeveniments extraordinaris exteriors, sinó també interiors, en el cor de les persones que tenen algun contacte amb aquest Infant.

Avui apareix Anna, una senyora gran, viuda, que en un moment determinat va prendre la decisió de dedicar tota la seva vida al Senyor, amb dejunis i pregària. No ens equivoquem si diem que aquesta dona era una de les “verges prudentes” de la paràbola del Senyor (cf. Mt 25,1-13): sempre vetllant fidelment en tot allò que li

sembla que és la voluntat de Déu. I és clar: quan arriba el moment, el Senyor la troba a punt. Tot el temps que ha dedicat al Senyor, aquell Nen li ho recompensa amb escreix. —Pregunteu-li, pregunteu-li a Anna si ha valgut la pena tanta pregària i tant dejuni, tanta generositat!

Diu el text que «donava gràcies a Déu i parlava de l'Infant a tots els qui esperaven que Jerusalem seria alliberada» (Lc 2,38). L'alegria es torna en decidit apostolat: n'és el motiu i l'arrel. El Senyor és immensament generós amb els qui són generosos amb Ell.

Jesús, Déu Encarnat, viu la vida de família a Natzaret, com totes les famílies: créixer, treballar, aprendre, pregar, jugar... “Santa quotidianeïtat”, beneïda rutina on creixen i s'enforteixen quasi sense adonar-se'n les ànimes dels homes de Déu. Que en són d'importants les petites coses de cada dia!